

Krzysztof Pacuski, „Sonety i inne wiersze”, Lublin 2021

„Przedwcześnie zmarły poeta wielkiego talentu i wrażliwości. Mistrz misternej formy szekspirowskiego sonetu. Chętnie też sięgający po nawiązania do Wergiliusza, Villona, Callridge’a”.

Andrzej Samborski

Krzysztof Pacuski (1956–2004) – magister filologii polskiej po studiach na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Uczestnik konkursów literackich dla młodzieży szkolnej. Członek Młodzieżowego Klubu Literackiego przy Wojewódzkim Domu Kultury, następnie Koła Młodych przy lubelskim Oddziale Związku Literatów Polskich. Debiutował w 1974 roku na łamach miesięcznika „Nowy Wyraz”. Publikował w „Życiu Literackim”, „Tygodniku Kulturalnym”, „Kamienie”, „Źródłach”, „Twórczości”, „Kresach” oraz w antologii „Przebudzenie” (1976). W czasie studiów był jednym z redaktorów „Spotkań” – niezależnego pisma młodych katolików. Pracował w szkolnictwie jako nauczyciel (1982–1992). Od 1993 redaktor kwartalnika literacko-artystycznego „Akcent”. Pochowany na cmentarzu w Kazimierzu Dolnym. Pozostawił po sobie tomy poezji: „Polonez z różą w gardle” (1978), „Czterdzieści cztery sonety” (1980), „Narodziny światła i inne wiersze” (1992), „Ballada o duchu Euzebiuszu” (1994), „Obłokom podzwonne” (2002). „Sonety i inne wiersze” to pierwsza edycja poezji zebranych Krzysztofa Pacuskiego.

Publikacja ukazała się w serii Książki Duma Lublina – Lubelska Biblioteka Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Powstała dzięki wsparciu finansowemu Instytutu Literatury w ramach Tarczy dla Literatów.